44

மோசமாகிப்போன ஒரு நல்ல கருத்து

மாத். 15:1-6; மாற். 7:1-5; 9-13, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

Fiddler on the Roof என்ற நாடகத்தில், ஒரு யூதத் தகப்பன், இளம் தலைமுறையினர் பழைய வழிகள் பற்றி எவ்வளவு குறைவாக அக்கறை கொள்ளுகின்றார்கள் என்பதினால் அதிர்ச்சியடையும்போது, அவர் "பாரம்பரியம், பாரம்பரியம்!" என்பது பற்றி ஒரு பாடலைப் பாடுகின்றார். இந்தக் காட்சியை நான் கவனிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும், அதில் ஈடுபடும் ஒவ்வொருவருக்காகவும் பரிதாபப்படுகின்றேன்: அவர்கள் கருத்துணர்வு எதையும் ஏற்படுத்தாத பழக்க வழக்க முறைமைகளினால் சலிப்புற்று இருக்கும் இளம் மக்களும், தனக்கு நன்கு பழக்கமான உலகமானது நழுவிச் செல்வதைக் காணும்போது மனமுடைந்து போகும் முதிர்வயது மனிதருமே.

அந்த நாடகத்தில் வரும் தகப்பன் தனது நாட்களில் உள்ள ஒரு சில பாரம்பரியங்களுக்கான அறைகூவலினால் குழம்பியிருப்பாரென்றால், அவர் இன்றைய நாட்களில் எவ்வாறு உணருவார் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். அநேக காலங்கள் கனப்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியங்கள் இதற்கு முன் ஒருபோதும் இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் - இவற்றிற்குப் பதிலாக சிறிதளவே நிரந்தரத் தகுதியுள்ளவற்றினால் இடம் மாற்றப்பட்டு - புறம்பே தள்ளி வீசப்பட்டதில்லை. மக்கள் வாழ்க்கைக்கு அர்த்தத்தைத் தேடும்போது, "தாங்கள் யார்" என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்யும்போது, களைந்து எறியப்பட்ட மதிப்புக்களைத் தவிர்த்து, இது ஒரு குழப்பத்தின் காலமாய் இருக்கிறது.

இது சமுதாயத்தில் மட்டுமின்றி மதத்திலும் உண்மையாக உள்ளது. சிலரைப் பொறுத்தமட்டில், "பாரம்பரியமானது" எதுவும் தானாகவே தவிர்த்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளது, மற்றவர்கள் கடந்த காலத்தைப் பற்றிக்கொள்ள நம்பிக்கையிழந்த வகையில் முயற்சி செய்கின்றார்கள். பாதுகாப்பும் புத்தியுள்ளதுமான இடைநிலைக்களம் ஒன்று உள்ளதா? அப்படியொன்று இருந்தால், அது என்ன? பாரம்பரியங்கள் எப்போது நல்லவையாக உள்ளன, மற்றும் அவை எப்போது மோசமானவையாக உள்ளன? நாம் வாழும் குழப்பம் நிறைந்த உலகில் ஒரு சில கேள்விகளே மிகவும் முக்கியமானவைகளாய் இருக்கின்றன.

பாரம்பரியங்கள் பற்றி வேதாகமத்தில் உள்ள மிக நீண்ட கலந்துரையாடல் - இயேசு தமது சீஷர்கள் "முன்னோர்களின் பாரம்பரியங்களை" மீறுகின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு எதிராகத் தற்காப்புவாதம் செய்த வேளையில் - மத்தேயு 15 மற்றும் மாற்கு 7 ஆகிய அதிகாரங்களில் உள்ளன. இவ்விரு வசனப்பகுதிகளும் பல்வேறு வழிமுறைகளில் அணுகப்பட முடியும்,[1] ஆனால் நாம் இவற்றை இந்த மற்றும் இதற்கு அடுத்த பிரசங்கங்களில், சற்று முன்பாக முன்மொழியப்பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில்களைக் கண்டறியப் பயன்படுத்துவோம்.

இந்தப் பிரசங்கங்கள் தயாரிப்பதற்கு மிகவும் கடினமானவைகளாக இருந்துள்ளன. நாம் ஒரு பாரம்பரியத்தை எப்பொழுது விடாப்பிடியாகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் மற்றும் எப்பொழுது அதை விட்டுவிட மனவிருப்பத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்று அறிவது எப்போதுமே சுலபமானதாக இருந்ததில்லை. கடைநிலைகளைத் தவிர்க்கும் நிலைப்பாடுகளைக் கண்டறிதல் என்பது நமக்குக் கடினமானதாக உள்ளது - மற்றும் அங்கே தரித்திருப்பது என்பது இன்னும் அதிக கடினமானதாக உள்ளது. இந்தக் கொள்கைகளை நமக்கு நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்வதைக் காட்டிலும் பிறருக்கு நடைமுறைப்படுத்துதல் என்பது மிகவும் சுலபமானதாக உள்ளது. இயேசுவால் கண்டனம் பண்ணப்பட்ட பாரம்பரியக் கொள்கையின் வகையிலிருந்து நம்மில் எவரும் விதிவிலக்கானவர்கள் அல்ல.[2] இவ்வகையான பிரசங்கங்கள் சுயபரிசோதனை மற்றும் ஆய்வைச் செய்யும்படி கூக்குரலிடுகின்றன.

ஒரு பாரம்பரியம் மோசமானதாக இருக்கக் கூடும் *(மத். 15:1, 2; மாற். 7:1-5)*

ஒருநாள், இயேசு கப்பர்நகூமில் போதித்துக் கொண்டிருக்கையில்,[3] அவர் பரிசேயர்களின் குழு ஒன்றினால் அணுகப்பட்டார். இவர்கள், அவரை எல்லா இடங்களிலும் பின்தொடர்ந்து கொண்டிருந்த சாதாரண வகைப்பட்ட[4] பரிசேயர்கள் அல்ல; இவர்கள் இயேசுவின் அழிவைத் துரிதப்படுத்துவதற்காக அவரது தொண்டையை இறுக்கிப் பிடிப்பதற்காக[5] எருசலேமில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட, வாக்குவாதம் செய்பவர்களாயிருந்தார்கள்.[6] கிறிஸ்து ஓய்வுநாளை மீறுகின்றார் என்ற குற்றச்சாட்டு எதிர்த்தாக்குதலைக் கொண்டிருந்ததென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருந்ததால்,[7] அவர்கள் ஒரு புதிய குற்றச்சாட்டை முயற்சி செய்தார்கள். அவர்கள், "உம்முடைய சீஷர்கள் முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தை ஏன் மீறி நடக்கிறார்கள்? கை கழுவாமல் போஜனம் பண்ணுகிறார்களே" என்று கேட்டார்கள் (மத். 15:2).

"பாரம்பரியம்" விளக்கியுரைக்கப்படுகிறது

இந்தக் குற்றச்சாட்டைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, நீங்கள் "முன்னோர்களின் பாரம்பரியம்" என்றால் என்ன என்பதையும் அது பரிசேயர்களுக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது ஏன் என்பதையும் அறிய வேண்டும். "பாரம்பரியம்" என்ற வார்த்தை, "வழிவழியாகக் கையளிக்கப்

பட்டது" என்று அர்த்தம் தருகின்ற ஒரு கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாக உள்ளது.[8] மத்தேயு 15:2ல் குட்ஸ்பீடு அவர்கள் இவ்வார்த்தையை "கையளிக்கப்பட்ட சட்டங்கள்" என்று மொழிபெயர்த்துள்ளார்.[9]

இவ்வார்த்தை வேதாகமத்தில் தேவனிடத்திலிருந்து "கையளிக்கப் பட்டு" இருந்த போதனைகளை (அதாவது, ஏவுதல் பெற்ற போதனை; 1 கொரி. 11:2; 2 தெச. 2:15; 3:6) குறிப்பதற்கு அவ்வப்போது பயன்படுத்தப் பட்டது. இது மிகவும் அடிக்கடி, மனிதர்களிடமிருந்து கையளிக்கப்பட்ட விதிமுறைகளைக் குறிக்கிறது (மத். 15:2, 3, 6; மாற். 7:3, 5, 8, 9, 13; கலா. 1:14; கொலோ. 2:8). இன்றைக்கான சத்தியம் புத்தகங்களில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் சொற்றொடர்கள் "மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியம்" மற்றும் "ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியம்" உட்பட, பாரம்பரியத்தின் இவ்வகையைச் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. இந்த மற்றும் இதற்கு அடுத்த பிரசங்கங்களில், பெரும்பாலான வேளைகளில் நான் "பாரம்பரியம்" என்ற வார்த்தையை மனிதர்களிடமிருந்து தோற்றம் பெற்ற பாரம்பரியங்கள் என்ற அதன் அதிகம் பொதுவான அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவேன்.

பரிசேயர்கள் "மூப்பர்களின் பாரம்பரியம்" என்பது பற்றிப் பேசினார்கள். "மூப்பர்கள்" என்ற சொற்றொடர் ஜெப ஆலய அதிகாரி களைக் குறிப்பதாக இருப்பதில்லை (லூக். 7:3[10]), ஆனால் கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தவர்களும் நியாயப்பிரமாணத்தில் வல்லுநர்கள் என்று கருதப் பட்டிருந்தவர்களுமான மனிதர்களைக் குறிக்கிறது.[11] பல நூற்றாண்டு களாக, மதிப்புப் பெற்ற யூதத்துவ போதகர்கள், மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தைப் பற்றி விளக்கங்களையும் தீர்மானங்களையும் தரவழைத் திருந்தார்கள். அந்த போதனைகள் "வாய்மொழிச் சட்டம்" அல்லது "பாரம் பரியம்" என்று அறியப்பட்டு கணிசமான அளவுக்கு வளர்ந்திருந்தன.[12]

எழுதப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்துடன் மோசே தாமே "வாய்மொழிப் பிரமாணத்தையும்" கொடுத்திருந்தார் என்று பரிசேயர்கள் போதித்தார் கள்,[13] மற்றும் இந்த "வாய்மொழிப் பிரமாணம்" மாபெரும் போதகர்களால் பின் தலைமுறையினருக்கு கையளிக்கப்பட்டது என்று பரிசேயர்கள் போதித்தார்கள். "பாரம்பரியம்" என்பது நியாயப்பிரமாணத்தைப் போலவே அல்லது அதை விட அதிகமாகவே கட்டுப்படுத்துகிறது என்று பரிசேயர்கள் கருதினார்கள். வார்ரென் வயர்ஸ்ப் அவர்கள், பாரம்பரியத் தின்மீது வைக்கப்பட்ட வலியுறுத்தத்தைப் பின்வருமாறு காண்பித்தார்:

> *ரபீ எலெயேசர், "பாரம்பரியத்திற்கு எதிராக வேத வசனங்களை விளக்கி உரைப்பவர் இனிவரும் உலகில் பங்குடையவராய் இருப்பதில்லை" என்று கூறினார். தல்மூத்தில் உள்ள யூதப் பாரம்பரியங்களின் தொகுப்பான மிஷ்னா என்பது, "வேதவாக்கியங் களுக்கு முரண்பாடாக எதையும் போதித்தலைக் காட்டிலும், ரபீக்களின் குரலுக்கு எதிராக எதையும் போதித்தல் என்பது மாபெரும் குற்றமாக உள்ளது" என்று பதிவு செய்துள்ளது.[14]*

''பாரம்பரியத்தின்'' ஒழுங்கு முறைகள் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுற்றியமைந்த "வரப்பு" என்றே நினைக்கப்பட்டன: "பாரம்பரியத்தை" ஒருவர் ஒருக்காலும் மீறியதில்லை என்றால், அவர் நியாயப்பிரமாணத்தை ஒருக்காலும் மீறமாட்டார் என்பதே கருத்தாக இருந்தது. இது துவக்கத்தில் ஒரு மோசமான கருத்தாயிருந்ததில்லை, ஆனால் சட்டங்கள் பெருக் கெடுத்து ஆயிரக்கணக்கில் பெருகின மற்றும் வினோதமான கற்பனை உருவாக ஆகும் வரையிலும் மாற்றம் அடைந்தன. இது மோசமாகிப்போன ஒரு நல்ல கருத்தாக இருந்தது.

"பாரம்பரியம்" வற்புறுத்தப்பட்டது

உணவு உண்பதற்கு முன்பு கைகளைக் கழுவுதல் பற்றிய "பாரம்பரியம்" என்பது நல்லதொரு உதாரணமாக இருக்கிறது. சடங்காச்சாரமான சுத்தமின்மை பற்றி பழைய ஏற்பாடு அதிகம் கூறியுள்ளது. (லேவி. 11-15 மற்றும் எண். 19 ஆகியவற்றை வாசிக்கவும்.) சட்டப்படியாக, இந்த "சுத்தமின்மை" என்பது சுகாதாரம் பற்றிச் சிறிதளவே செயல்படுவதாக, ஆனால் மனிதன் தேவனை அணுகுவதற்கான அவனது தகுதி பற்றி அதிகம் செயல்படுவதாக இருந்தது. சுத்தமின்மையை நீக்குவதற்கான சில சடங்காச் சாரங்கள் கழுவுதலை உள்ளடக்கியிருந்தன.[15] மூல நியாயப்பிரமாணங்கள் போதுமான அளவு சிக்கலானவைகளாக இருந்தன, ஆனால் நூற்றாண்டு களினூடாக, சடங்காச்சாரமான அசுத்தம் மற்றும் சடங்காச்சாரமான கழுவுதல் ஆகியவை, கணக்கிடுவதற்கு எண்ணற்றவைகள் ஆகுமளவுக்கு மனிதர்கள் இந்த ஒழுங்கு முறைமைகளுடன் ஏராளமானவற்றைச் சேர்த்திருந்தார்கள்.[16]

"அசுத்தமானவை" என்று கருதப்பட்ட பொருட்கள், சூழ்நிலைகள் மற்றும் சந்தர்ப்பங்கள் ஆகியவை பற்றிய பரிசேயர்களின் பட்டியல் ஏறக்குறைய முடிவற்றதாக இருந்தன. மற்றும், "சுத்தமின்மை" என்பது நீங்கள் விரும்பினால், மாற்றப்படக்கூடியதாக - தொற்றிப் பரவக்கூடியதாக - இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, (சுண்டெலி போன்ற) சுத்தமில்லாத உயிரினம் ஒரு கோப்பையைத் தொட்டுவிட்டால், அந்தக் கோப்பை "சுத்த மற்றதாக" ஆயிற்று. அந்தக் கோப்பையில் வைப்பதெல்லாம் "சுத்தமற்றதாக" ஆயிற்று. அந்தக் கோப்பையில் இருப்பதை எவராவது ஒருவர் உண்டால், அவர் "சுத்தமற்றவராக" ஆனார். "சுத்தமற்ற" அந்த நபரை எவரேனும் தொட்டுவிட்டால், அவரும் "சுத்தமற்றவர்" ஆனார். "சுத்தமற்ற" இந்தச் சுற்றமானது மேலும் மேலும் தொடர்ந்தது.

இவ்விதமாக மாற்கு, ''ஏனெனில், பரிசேயர் முதலிய யூதர் அனைவரும்[17] முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தைக் கைக்கொண்டு, அடிக்கடி [கவனமாக] கை கழுவினாலொழியச் சாப்பிட மாட்டார்கள்" (மாற். 7:3அ) என்று வலியுறுத்தினார். ["கவனமாக" என்ற வார்த்தை தமிழ் வேதாகமத்தில் இல்லை.] "கவனமாக" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை ''கை முஷ்டியுடன்'' என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது.[18] The Life and Times of Jesus the Messiah என்ற புத்தகத்தில், ஆல்ஃப்ரெட் எடெர்ஷெய்ம் அவர்கள், கழுவும் சடங்குகள் பற்றி விரிவாக

விவரித்துள்ளார். அந்த விவரங்களில் ஒரு சில இங்கு தரப்படுகின்றன:

> சுத்திகரித்தல் என்பவை மிகவும் அடிக்கடி நடந்தவைகளாயிருந்தன என்ற வகையில், மற்றும் தண்ணீர் பிறநோக்கங்களுக்குப் பயன் படுத்தப்பட்டிராதிருந்தது என்பதைக் குறித்து அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்த நிலையில், ... அந்த நோக்கத்திற்காகப் பெரிய பாத்திரங்கள் அல்லது ஜாடிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன ... ஒன்றரை "முட்டைக் கூடுகள்" கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு தண்ணீரை இவற்றில் இருந்து முகந்தெடுப்பது பழக்கமாய் இருந்தது ... தண்ணீரானது இரு கைகளிலும் ஊற்றப்பட்டது ... முழுக்கைகளும் கழுவப்பட்டதை உறுதி செய்து கொள்ளும் வகையில் தண்ணீரானது மணிக்கட்டுகள் மீது வழிந்தோடும்படிக்குக் கைகள் உயர்த்தப்பட்டன, மற்றும் கைகளின் மூலமாக மாசுபடிந்த அந்தத் தண்ணீரானது மீண்டும் விரல்களில் வழிந்தோட அனுமதிக்கப்படாது இருந்தது. இது போலவே, ஒவ்வொரு கையும் இன்னொரு (முட்டியினால்) தேய்த்துத் துடைக்கப்பட்டது, அவ்வாறு துடைக்கும் கை ஏற்கனவே கழுவப் பட்டிருந்தால் மட்டுமே அதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.[19]

மேலும் மாற்கு, பரிசேயர்கள் "கடையிலிருந்து வரும்போதும் ஸ்நானம் பண்ணாமல் சாப்பிட மாட்டார்கள்" என்றும் குறிப்பிட்டார் (மாற். 7:4அ). கடைவீதியிடத்தில் இருந்த பல பொருட்கள் அவர்களை தீட்டுப்படுத்தி யிருக்கக் கூடும். அவர்கள், சுத்தமற்ற புறஜாதியார்களைத் தொட்டிருக்க லாம் - அல்லது சுத்தமற்ற புறஜாதியாரால் தொடப்பட்டிருந்த சுத்தமற்ற தூசானது அவர்கள்மீது படிந்திருக்கலாம்! அவர்கள் கடையிலிருந்து வீட்டிற்கு வந்தபோது, அவர்கள் தங்கள் கைகளை மட்டும் கழுவிக் கொள்வதில்லை; மாறாக அவர்கள் தங்கள் உடல் முழுவதையும் கழுவி[குளித்து]க் கொள்வார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவ தென்றால், அவர்கள் உண்பதற்கு முன்பு குளிப்பார்கள்.

மாற்கு, "அப்படியே செம்புகளையும் கிண்ணங்களையும் செப்புக்குடங் களையும் மணைகளையும் கழுவுகிறதுமல்லாமல்,[20] வேறு அநேக ஆசாரங் களையும் கைக்கொண்டுவருவார்கள்" என்றும்கூட குறிப்பிட்டார் (மாற். 7:4ஆ). இந்தக் கழுவுதலுக்கு சுகாதாரம் என்பது நோக்கமாயிருந்ததில்லை, ஆனால் சடங்காச்சாரமான சுத்தம் என்பதே நோக்கமாயிருந்தது என்பதை நினைவில் வையுங்கள். ஒழுங்குமுறைகள் எண்ணிக்கையற்றவைகளும் நம்ப இயலாத அளவுக்குச் சிக்கலானவைகளுமாய் இருந்தன.

"பாரம்பரியம்" மதிக்கப்படாதிருந்தது

நீங்கள் இவை எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்து, பரிசேயர்கள் இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களின் முரட்டு மற்றும் ஆயத்தமான வாழ்வுப் பாணியை எப்படி மதித்திருப்பார்கள் என்பதை நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும். சீஷர்களுக்கு உண்பதற்கும்கூட நேரம் இருக்கவில்லை (மாற். 6:31), "முன்னோர் பாரம்பரியத்தில்" குறிப்பிடப்பட்ட விரிவான சடங்காச்சார ரீதியான கழுவுதல்களைச் செய்வதற்கு மிக மிக குறைவான நேரமே இருந்தது. அப்போஸ்தலர்கள் தானிய வயலில் இருந்து கதிரைக்

கொய்து, கைகளினால் நிமிட்டி தங்கள் வாய்களில் போட்டுக் கொள்பவர் கள் என்றும்கூட அறியப்பட்டிருந்தார்கள் (மத். 12:1-8)![21] ஆகையால், "அவருடைய சீஷரில் சிலர் கழுவாத அசுத்த கைகளாலே போஜனம் பண்ணுகிறதை அவர்கள் கண்டு குற்றம்பிடித்தார்கள்" (மாற். 7:2), அவர்கள் இயேசுவிடம் "உம்முடைய சீஷர்கள் முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தை மீறி, ஏன் கை கழுவாமல் சாப்பிடுகிறார்கள்?" என்று கேட்டார்கள் (மாற். 7:5).

எப்பொழுது ஒரு பாரம்பரியம்[22] மோசமானதாக இருக்கிறது (மத். 15:3-6; மாற். 7:9-13)

சுயநீதியான, சுயத்திற்கு ஊழியம் செய்த பரிசேயர்களிடம் இயேசு தமது பொறுமையை இழந்தார்.[23] அவர்களின் குற்றச்சாட்டை மறுக்கவோ அல்லது அதற்கு நேரடியாகப் பதில் அளிக்கவோ கூட அவர் கவலைப் படவில்லை.[24] அதற்குப் பதிலாக அவர், அவர்கள்மீது ஒரு குற்றச்சாட்டை நிலைப்படுத்தினார்:

> நீங்கள் உங்கள் பாரம்பரியத்தினாலே தேவனுடைய கற்பனையை ஏன் மீறி நடக்கிறீர்கள்? ''உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக'' என்றும்; ''தகப்பனையாவது தாயையாவது நிந்திக்கிறவன் கொல்லப்படவேண்டும்" என்றும், தேவன் கற்பித்திருக் கிறாரே. நீங்களோ, எவனாகிலும் தகப்பனையாவது தாயையாவது நோக்கி: "உனக்கு நான் செய்யத்தக்க உதவி எது உண்டோ, அதைக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கிறேன்" என்று சொல்லி, தன் தகப்பனை யாவது தன் தாயையாவது கனம்பண்ணாமற்போனாலும், அவனு டைய கடமை தீர்ந்ததென்று போதித்து, உங்கள் பாரம்பரியத்தினாலே தேவனுடைய கற்பனையை அவமாக்கி வருகிறீர்கள் (மத். 15:3-6).[25]

இதற்கு முன்பே நான், தொடக்கத்தில் பாரம்பரியங்கள், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுற்றி ஒரு வரப்பை இடுவதை, நியாயப்பிரமாணம் மீறப்படாதிருத்தலை உறுதிப்படுத்த உதவுதலை நோக்கமாகக் கொண்டு இருந்தன என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆயினும் காலங்கள் கடந்தபோது, புதிய விதிகள் பெருகியபோது அவைகள் தொடக்க கால நியமங்களுடன் உறவுபட்டிருத்தலில் படிப்படியாகக் குறைவுபடத் தொடங்கின - கடைசியில் அவைகள் அந்தக் கட்டளைகளுக்கு முரண்பாடாகச் செல்லும் அளவுக்குக் கூட இவ்வாறு குறைவுபட்டன.

மோசமாக இருந்த ஒரு பாரம்பரியம்

கிறிஸ்து இதற்குப் பல உதாரணங்களைக் கொடுத்திருக்க முடியும் (மாற். 7:13ஆ), ஆனால் அவர் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் கூறி, தம்மை எல்லைக்கு உட்படுத்திக் கொண்டார்: " 'உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக' என்றும்; 'தகப்பனையாவது தாயையாவது நிந்திக்கிறவன்[26] கொல்லப்பட வேண்டும்' என்றும், தேவன்[27] கற்பித்திருக்கிறாரே" (மத். 15:4). இந்தக் கட்டளைகளில் முதலாவதானது தொடக்க காலப் பத்து

கட்டளைகளில் ஒன்றாக இருந்தது (யாத். 20:12; உபா. 5:16). இரண்டாவது கட்டளையானது பத்து கட்டளைகளின் விரிவாக்கப்பட்ட மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட பிரமாணங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது (யாத். 21:17; லேவி. 20:9). இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் தனிநபர் ஒருவர் தனது பெற்றோர்களுடன் கொண்டுள்ள உறவுமுறையின் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை அம்சங்களை உள்ளடக்கிற்று: அவர் [ஒரு தனிநபர்] தமது தந்தையையும் தாயையும் மதித்துப் பாராட்ட வேண்டும். இது அவர்கள் முதிர்வயதாகும்போது அவர்களின் தேவைகளைக் கவனித்தலையும் உள்ளடக்கிற்று (நீதி. 23:22; 1 தீமோ. 5:8). அவர் மரியாதைக் குறைவைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் எதையும் செய்யக் கூடாதிருந்தது.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியமொன்று, அந்தக் கட்டளைகளை ஒன்றுமற்றதாக்கும்படி பரிணமித்திருந்தது. இயேசு தம்மீது குற்றம் சுமத்தியவர்களைக் கண்டித்தபோது அவரது கண்கள் பளிச்சிட்டு இருக்க வேண்டும்:

> *நீங்கள் உங்கள் பாரம்பரியத்தைக் கைக்கொள்ளும்படிக்குத் தேவனுடைய கட்டளைகளை வியர்த்தமாக்கினது நன்றாயிருக்கிறது. எப்படியெனில், "உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக" என்றும் ... மோசே சொல்லியிருக்கிறாரே, நீங்களோ, ஒருவன் தன் தகப்பனையாவது தாயையாவது நோக்கி: "உனக்கு நான் செய்யத்தக்க உதவி எது உண்டோ, அதைக் கொர்பான் என்னும் காணிக்கையாகக் கொடுக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டால் அவனுடைய கடமை தீர்ந்தது என்று சொல்லி, அவனை இனி தன் தகப்பனுக்காவது தன் தாய்க்காவது யாதொரு உதவியும் செய்ய ஒட்டாமல்; நீங்கள் போதித்த உங்கள் பாரம்பரியத்தினால் தேவ வசனத்தை அவமாக்குகிறீர்கள் (மாற். 7:9-13அ).*

"கொர்பான்" என்பது "காணிக்கை" அல்லது "கொடை" என்று அர்த்தப்படுகிற ஒரு அரமாயிக் வார்த்தையாகும். ஒரு யூதர் தாம் உடைமையாகக் கொண்டுள்ளவற்றில் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியை "கொர்பான்" என்று, அதாவது தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட "ஒரு கொடை" என்று நேர்ந்துகொள்ள முடிந்திருந்தது. அந்த ஆதாரமூலங்கள் அவரது மரணம் வரையிலும் அவரது உடைமையாகவே நிலைத்திருக்கும் - அவர் மரணமடையும் வேளையில், அவைகள் தேவாலயத்தின் உடைமையாகிவிடும் - ஆனால் அவர் உயிருடன் உள்ள வரையிலும், அந்த உடைமைகள் தொடக்கூடாதவைகளாகக் கருதப்படும்.[28] இயேசுவைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு மனிதன் இப்படிப்பட்ட பொருத்தனையை ஏற்படுத்தியிருந்தால், பரிசேயர்கள் "இனியும் அம்மனிதனை அவனது தகப்பன் அல்லது தாய்க்கு ஏதொன்றையும் செய்ய அனுமதிக்க மாட்டார்கள்." ரபீக்கள் பின்வருமாறு கூறுவது வழக்கம்: "இது பெற்றோர்களுக்கும் கடினமானதாக உள்ளது, ஆனால் சட்டம் தெளிவாக உள்ளது, பொருத்தனைகள் காக்கப்பட வேண்டும்."[29]

பின்வருவதை உங்கள் மனதில் சித்தரித்துப் பாருங்கள்: ஒரு ஆணும் ஒரு

பெண்ணும் தங்கள் மகன் வீட்டிற்குச் செல்லுகின்றார்கள். அந்தப் பெண் அழுது கொண்டிருந்தாள். அந்த ஆண் கவலையுள்ளவராகக் காணப் படுகின்றார். அவர்கள் கதவைத் தட்டுகின்றார்கள். அவர்களின் மகன் அவர்களின் தட்டுதலுக்குப் பதில் அளித்தபோது, அவர்கள் கவலையுடன், "நாங்கள் எங்களுக்குச் சொந்தமாயிருந்த எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டோம்.[30] நீயே எங்களின் கடைசி நம்பிக்கையாக இருக்கின்றாய். நீ எங்களுக்கு உதவ முடியாதென்றால், நாங்கள் பிச்சை எடுக்க வேண்டும் அல்லது பட்டினி கிடக்க வேண்டும்" என்று கூறுகின்றார்கள். அவர்களை அந்த இளைஞன், இகழ்ச்சி நிறைந்த வெறுப்புடன் உற்றுப் பார்க்கின்றான்: அவர்கள், அவனை இவ்வுலகத்திற்குக் கொண்டுவந்த, அவனது குழந்தைப் பருவத்தில் அவனைப் போஷித்து பராமரித்த அவனது பெற்றோராவார்கள். அவர்களிடத்தில் அவன், "மன்னிக்கவும், நான் உங்களுக்கு உதவ முடியாது! உங்கள் முதிர்வயதில் உதவுவதற்கென்று நான் கொஞ்சம் பணத்தைச் சேமித்து வைத்திருந்தேன், ஆனால் ஒரு பரிசேயர் சில நாட்களுக்கு முன்பு இங்கு வந்து, அந்தப் பணத்தை கொர்பான் என்று அறிவிப்பதில் உள்ள நிதிநிலை அனுகூலங்களைச் சுட்டிக்காண்பித்தார். எனவே, நல்வரவு, சென்று வாருங்கள்! உங்களுக்கு தேவையானவற்றைப் பெற வேறு ஏதாவது வழிபார்த்துக் கொள்ளுங்கள், இனியும் என்னிடத்தில் உதவி கேட்டுக் கொண்டு இவ்விடம் வராதீர்கள்!" என்று கூறி, அவர்களின் முகங்களில் அவன் தன் வீட்டுக் கதவை அறைந்து மூடுகின்றான்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு காட்சியைச் சித்தரிப்பதற்குக்கூட எனக்குச் சங்கடமாக உள்ளது. இதற்கொத்த கவலைமிகுந்த நிகழ்வுகள் கர்த்தர் இந்த பூமியில் மனிதராக வாழ்ந்த நாட்களில் நடைபெற்றது என்பது உறுதி. இயேசு தமது குற்றச்சாட்டின் இப்பகுதியைப் பின்வருமாறு முடித்தார்: "உங்கள் பாரம்பரியத்தினாலே தேவனுடைய கற்பனையை அவமாக்கி வருகிறீர்கள்" (மத். 15:6ஆ). மாற்குவின் கூற்றுப்படி, "இது போலவே நீங்கள் மற்றும் அநேக காரியங்களையும் செய்கிறீர்கள்"[31] (மாற். 7:13ஆ).

நல்லவைகளாய் இருக்கிற பாரம்பரியங்கள்

பாரம்பரியங்கள் - மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியங்களும் கூட - தன்னிலேயே தவறானவைகளாய் இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை என்பதைக் குறிப்பிட நான் இங்கு சற்றே தாமதிப்பது அவசியமாக உள்ளது. மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியச் சடங்காச்சாரங்களில் தேவனுடைய மனிதர்கள் கர்த்தருடைய அங்கீகாரத்துடன் ஈடுபட்டதற்கான வேதாகம ரீதியான உதாரணங்கள் உள்ளன. யூதமக்களின் வாழ்வில் - அவர்களின் பாரம்பரியமான திருமணங்களில், சவஅடக்கங்கள் மற்றும் இவை போன்றவற்றில் - இயேசுவின் ஈடுபாட்டைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். [தேவாலயப் பிரதிஷ்டைப்] பண்டிகையின்போது கிறிஸ்து கலந்துகொண்டதை (யோவா. 10:22)ப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள், இந்த பண்டிகை யூதர்களுக்குள், பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட ஒரு பண்டிகையாக இருந்தது.[32]

பாரம்பரியம் என்பது நமது வாழ்வில் முக்கியமான பகுதியாகச்

செயல்படுகிறது. இது நமது வாழ்விற்கு ஒரு தொடர்ச்சியைக் கொடுத்து வேறு வகையில் நாம் தவற விடக்கூடிய விஷயங்களுக்குச் சுவையையும் பரிமாணத்தையும் கொடுக்கிறது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், சமூகவியலாளர் கள், தனிநபர் ஒருவர் "வேர்களைக்" கொண்டிருத்தல் என்பது, அவரது மனரீதியான நல் இருப்புக்கு முக்கியமானது என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். மக்கள் ஒரு குழுவாக, ஒரு சபையாகக்கூட, குறிப்பிட்ட சில விஷயங் களைப் பாரம்பரிய முறைப்படி செய்வதில் தவறு இல்லை - ஆனால் அதில் தேவனுடைய சித்தம் மீறப்பட்டிருக்கக் கூடாது.

மறுக்க இயலாத வகையில் மோசமாக உள்ள பாரம்பரியங்கள்

இது நம்மை, "எப்பொழுது ஒரு பாரம்பரியம் மோசமானதாக இருக்கிறது?" என்ற கேள்விக்குத் திரும்பக் கொண்டு வருகிறது. இயேசுவின் முதல் பதில் பின்வருமாறு சொல்லாக்கப்பட முடியும்: "அந்தப் பாரம் பரியம், தேவனால் விளக்கியுரைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கட்டளையை மீறும் பொழுது." பரிசேயர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தினால் தேவனுடைய கட்டளையை மீறியிருந்தார்கள் என்று கிறிஸ்து சொன்னார் (மத். 15:3), அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தைக் கைக்கொள்ளும்படிக்குத் தேவனுடைய கட்டளைகளை வியர்த்தமாக்கினார்கள் (மாற். 7:9), தங்கள் பாரம்பரியத் தினாலே தேவனுடைய கற்பனையை அவமாக்கினார்கள் (மத். 15:6; மாற். 7:13) என்று கிறிஸ்து கூறினார். கர்த்தர் பரிசேயர்களை "மாயக்காரர்" என்று அழைத்தார் (மத். 15:7; மாற். 7:6) ஏனென்றால், சீஷர்கள் "முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தைக் கைக்கொள்வதில்லை" என்று பரிசேயர் குற்றம் சாட்டி யிருந்த அதே வேளையில், அவர்கள் தாங்களே "தேவனுடைய பாரம்பரியத் திற்குக் கீழ்ப்படியாமல் போயிருந்தார்கள்!"

மதரீதியாக நான் என்னைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி போதிக்கப் பட்டிருந்தேன். மற்றும், நான், அமெரிக்காவில் சுதந்திரமான சிந்தனை ஊக்குவிக்கப்பட்டிருந்த பகுதியில் வளர்ந்தேன். ஆகவே, மிக முக்கியமான சபைகள் ஏறக்குறைய முழுவதுமாக பாரம்பரியங்களினால் கட்டப் பட்டிருந்த (மற்றும் கட்டப்பட்டு இருக்கிற) ஆஸ்திரேலியாவில் நான் பத்து ஆண்டுகளாக வாழ்வதற்கு முன்பு வரையிலும், பரிசேயர்களுக்கு இயேசு கூறிய இவ்வார்த்தைகளை முற்றிலும் நான் புரிந்துகொள்ளவில்லை.[33] இந்த நாமகரணக் கூட்டங்கள் வேதாகம அதிகாரத்தை பலவீனப்படுத்துகிற போதனை அதிகாரத்தைப் பற்றிய பாரம்பரியங்களை (2 தீமோ. 3:16, 17ஐ வாசிக்கவும்); ஞானஸ்நானம் பற்றிய வேதாகமரீதியான போதனையை அவமாக்குகின்ற "பச்சிளம் குழந்தைகளின் ஞானஸ்நானம்" பற்றிய பாரம் பரியங்களை (மாற். 16:15, 16); கிறிஸ்தவ சபைகூடி வருதலை விட்டு விடாதிருக்கும்படியான அறிவுறுத்தலை ஒன்றுமற்றதாக்குகிற நடைமுறை நோக்கங்கள் யாவற்றுக்குமான "விசேஷித்த நாட்களை" (எபி. 10:25); இன் னும் பிறவற்றைப் பின்பற்றுகின்றன. J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள், "சில கட்டளைகளை அதிக அல்லது குறைந்த அளவுக்கு அவமாக்கும்படியான கூடுதல் அல்லது சேர்க்கை என்பது [தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அவரது சித்தத்திற்கு] அநேகமாக ஒன்றுகூட இருப்பதில்லை" என்று எழுதினார்.[34]

முடிவுரை

நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போகச் செய்யும் மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரியம் எதுவும் தவறானதாக உள்ளது என்பதை அநேகமாக ஒப்புக் கொள்ளுகின்றவர்களாய் இருப்போம். ஆயினும், இயேசு தமது குற்றச்சாட்டை இன்னும் முடிக்காது இருந்தார். நமது அடுத்த பிரசங்கத்தில், ஒரு பாரம்பரியம் நல்லதா அல்லது மோசமானதா என்பதைத் தீர்மானிப் பதற்கு கிறிஸ்து கொடுத்த இன்னும் இரண்டு அடிப்படைத் தத்துவங்களை நாம் கலந்துரையாடுகையில் தமது படிப்பு இன்னும் அதிகமாக தனிப்பட்டதாக நமக்குச் சொந்தமானதாக ஆகும்.

இந்தப் பிரசங்கத்திலிருந்து நீங்கள் எதையும் தக்க வைத்துக் கொள்ளா திருந்தாலும், பின்வரும் சத்தியத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன்: நம்மைத் தேவனுடைய கற்பனைக்குக் கீழ்ப்படிவதிலிருந்து விலக்கக் கூடிய ஏதொன்றையும் நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. நீங்கள் இன்னும் கிறிஸ்தவராகாது இருந்தால், நீங்கள் பின்வரும் எளிய மற்றும் தெளிவான கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன்: இயேசுவை விசுவாசியுங்கள், உங்கள் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்புங்கள், உங்கள் இருதயத்தில் உள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுங்கள், மற்றும் கர்த்தருக்குள் ஞானஸ்நானம் (முழுக்காட்டுதல்) பெறுங்கள் (யோவா. 3:16; அப். 17:30; ரோமர் 10:9, 10; அப். 2:38; கலா. 3:26, 27). நீங்கள் தேவனுக்கு உண்மையற்ற ஒரு பிள்ளையாக இருந்தால், நீங்கள் ஆதியிலே கொண்டிருந்த அன்பில் மீண்டும் கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும் என்று உங்களை நான் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன் (கலா. 6:1; யாக். 5:19, 20; அப். 8:22; யாக். 5:16).

கர்த்தரிடம் வருவதற்குப் பல வழிகள் உள்ளன என்ற பொய்யைச் சாத்தான் விற்றிருக்கின்றான், ஆனால் இயேசு, "நானே வழி" என்று கூறியுள்ளார் (யோவா. 14:6; வலியுறுத்தம் என்னுடையது[35]) தேவனுடைய நிச்சயமான வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக மனிதர்களுடைய போதனைகளை வைக்காதீர்கள்!

குறிப்புகள்

பாரம்பரியம் பற்றிய இயேசுவின் போதனை பற்றிய எனது நடப்பித்தலில் முற்றாயிருக்க நான் முயற்சி செய்ததால், இது ஒரு இரண்டு பகுதிப் பிரசங்கமாயிற்று. நீங்கள் ஒருவேளை இதன் முதல் பகுதியை ஞாயிறு காலையிலும் இரண்டாம் பகுதியை ஞாயிறு மாலையிலும் பிரசங்கிக்க விரும்பலாம். நீங்கள் இந்த இரு பிரசங்கங்களில் ஒன்றை விரும்பித் தேர்ந்துகொண்டு, உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு மிகவும் நடைமுறைப் பயன்பாடாக இருப்பதை வலியுறுத்த விரும்பலாம்.

உங்கள் எடுத்துரைப்பின் ஒரு பகுதிக்கு, நீங்கள், பாரம்பரியம் மற்றும் சத்தியம் ஆகியவற்றை நேரெதிராக ஒப்பிடும் அட்டவணை ஒன்றைப் பயன்படுத்த விரும்பலாம். நீங்கள் தொடங்குவதற்கு என்று (பல்வேறு

ஆதாரமூலங்களில் இருந்து திரட்டடப்பட்ட) சில சிந்தனைகள் இங்கு உள்ளன:

மனிதர்களிடமிருந்து வந்த **பாரம்பரியம்** *(தவறாக பயன் படுத்தப்படும்போது)*

மனிதர்களைப் பிரியப்படுத்துகிறது (கலா. 1:14ஐக் காணவும்)
புறம்பானவற்றை வலியுறுத்துகிறது
மேலோட்டமானதாக உள்ளது
சடங்காச்சாரங்களை வலியுறுத்துகிறது
வெறுமையான வார்த்தைகளை உண்டாக்குகிறது
வசனத்தை இடம் மாற்றுகிறது
அடிமைத்தனத்தில் முடிகிறது

தேவனிடமிருந்து வந்த **சத்தியம்** *(பயன்படுத்தப்படும்போது)*

தேவனைப் பிரியப்படுத்துகிறது
உள்ளானவற்றை வலியுறுத்துகிறது
அடிப்படையானதாக உள்ளது
நீதியை வலியுறுத்துகிறது
மாற்றப்பட்ட வாழ்வை உண்டாக்குகிறது
வசனத்தை உயர்த்துகிறது
விடுதலையில் முடிகிறது (யோவா. 8:31, 32)

குறிப்புகள்

[1]*மற்ற அணுகுமுறைகள், முந்திய பாடத்தைத் தொடர்ந்துள்ள குறிப்புகள் என்ற பகுதியில் வரைக்குறிப்பிடப்பட்டன.* [2]*கடந்த காலப் பாரம்பரியங்கள் பயனற்றவை என்று கூறுபவர்கள் நாளைய பாரம்பரியங்களை நிலைநாட்டுவதில் மும்முரமாக இருக்கின்றார்கள் என்பதை அறியப் போதுமான அளவுக்கு நீண்ட காலமாக நான் சபையின் வரலாறு பற்றிப் படிக்கின்ற மாணவனாக இருந்துள்ளேன் - மற்றும் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு மதவாதி என்ற வகையில் தங்கள் கருத்துக்கள் "சரியான வழியில்" இருத்தல் பற்றி பிடிவாதமானவர்களாய் இருக்க முடியும்.* [3]*இது, ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தது மற்றும் தண்ணீரின்மீது நடந்தது ஆகிய அற்புதங்களுக்குப் பின்பு உடனடியாக நடைபெற்றது (மத். 14:15-33); அந்த அற்புதங்களைத் தொடர்ந்து இயேசு கப்பர்நகூமில் இருந்தார் என்பதை யோவான் 6:17, 59 வசனங்கள் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன.* [4]*உலகில் நான் வாழும் பகுதியில்,* "These were not the run-of-the-mill Pharisees" *என்றோ அல்லது,* "These were not the garden-variety Pharisees" *என்றோ நான் கூறுவதுண்டு. நீங்கள் வாழும் இடங்களில் "சாதாரணமானது" என்று அர்த்தப்படுவதற்கு நீங்கள் வண்ணமிகு சொற்றொடர் ஒன்றைக் கொண்டிருக்கலாம்.* [5]*இந்த விவரிப்பான சொற்றொடர் சுய விளக்கம் கொண்டதாக உள்ளது: பிற விலங்குகளைக் கொன்று உண்ணும் ஒரு விலங்கானது இன்னொரு விலங்கைக் கொல்ல விரும்பும்போது, அது பெரும்பாலும் தொண்டையிலேயே தாக்குகிறது.* [6]*இது பின்வரும் உண்மைகளின்*

அடிப்படையிலான ஒரு யூகித்து உணருதலாக உள்ளது: (1) பரிசேயர்கள் அவரைக் கொலை செய்வதற்குச் சாக்குப்போக்கு ஒன்றைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள் (யோவா. 5:18; 7:1 ஆகியவற்றைக் காணவும்) மற்றும் (2) இந்தப் பரிசேயர்கள் அவரைக் குற்றம் சாட்டுவதற்காகவே எருசலேமிலிருந்து வந்திருந்தார்கள். இவர்களை ''தலைநகரிலிருந்து வந்த அதிர்ச்சித் துருப்புகள்'' என்று R. C. *ஃபோஸ்டெர் அவர்கள் அழைத்தார்* (*Studies in the Life of Christ* [Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1971], 664). [7]*"கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் உள்ள "கூட்டத்தின் புயல்" என்ற பாடத்தை மறுகண்ணோட்டமிடவும். இயேசுவின் விரோதிகள் வெற்றியின்றி இருந்த மற்ற குற்றச்சாட்டுகளையும் முயற்சி செய்தார்கள்.* [8]*Paradosis என்பது கிரேக்கக் கூட்டுவார்த்தையாக உள்ளது. Para என்பது "உடனருகில்" என்று வழக்கமாக அர்த்தப்படுகிற முன்னிடைச் சொல்லாக இருக்கையில், dosis என்பது ''கொடுத்தல் (அல்லது மாற்றுதல்)'' என்று அடிப்படையில் அர்த்தப்படுத்துகிறது. கிரேக்கக் கல்வியாளர்களின் கூற்றுப்படி, para மற்றும் dosis என்பவற்றின் இணைவு "மற்றவர்களுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட (கையளிக் கப்பட்ட)து" என்று குறிப்பிடுகிறது.* (An explanation is given in W. E. Vine, *The Expanded Vine's Expository Dictionary of New Testament Words,* ed. John R. Kohlenberger III with James A. Swanson [Minneapolis: Bethany House Publishers, 1984], 1159-60.) *மாற்கு 7:13ல் இந்த வார்த்தையின் பெயர் மற்றும் வினை ஆகிய இரு வடிவங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வசனத்தின் இப்பகுதி* NASB*யில் "நீங்கள் கையளித்துள்ள உங்கள் பாரம்பரியம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.* [9]Edgar J. Goodspeed and J. M. Powis Smith, *The Short Bible: An American Translation* (New York: Modern Library, 1933), 347. [10]*இந்தப் புத்தகத்தில் "நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?" என்ற பாடத்தின் தொடக்கத்தில் காணவும்.*

[11]*பிற்பாடு நாம் மத்தேயு 19:3-9ஐப் படிக்கும்போது, அந்த மனிதர்களில் இருவரான ஹில்லல் மற்றும் ஷம்மாய் என்பவர்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கலந்துரையாடுவோம்.* [12]*இந்தப் பாரம்பரியங்கள் மிஷ்னா (அல்லது மிஷ்னாஹ்) என்று அறியப்பட்ட ஒரு தொகுப்பாக மூன்றாம் நூற்றாண்டில் ஒன்றுகூட்டப்பட்டன. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முடிவில், இது தல்மூத் என்று அழைக்கப்பட்ட அதிக விவரங்களைக் கொண்ட ஒரு புத்தகமாக பெருக்கப்பட்டு இருந்தது. தல்மூத் என்பது இன்றைய நாட்களில்கூட யூதத்துவ ரபீக்களால் அதிகாரத்துவம் உடையதென்று கருதப்படுகிறது.* [13]*இது உண்மையற்றதாக உள்ளது. இன்றைய நாட்களில் உள்ள பல்வேறு மதக்குழுக்கள் இதைப் போன்ற ஒரு உரிமைகோருதலை ஏற்படுத்துகின்றன, இவைகள் மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தங்கள் சட்டங்களை, அப்போஸ்தலர்களால் போதிக்கப்பட்டு நூற்றாண்டு களினூடே "சபையினால்" வாய்மொழியாகக் கையளிக்கப்பட்டன என்று தவறான நிருபணம் தருவதன் மூலம் அந்த உரிமைகோருதலை நியாயப்படுத்த முயற்சி செய்கின்றன.* [14]Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary,* vol. 1 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 134. [15]*எடுத்துக்காட்டாக, லேவியராகமம் 15:5-8, 10-12 ஆகியவற்றை வாசிக்கவும். ஆசாரியர்கள் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தினுள் நுழைவதற்கு முன்பு கழுவ வேண்டியதும் கழுவப்பட வேண்டியதுமான வழிமுறையானது இன்னொரு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது (யாத். 30:19; 40:12).* [16]*மத்தேயு 23ல் இயேசு பரிசேயர்கள்மீது, ''... பாரமான சுமைகளை ... மனுஷர் தோள்களின்மேல் சுமத்துகிறார்கள்'' (வ. 4) என்று குற்றம் சாட்டினார். கிறிஸ்து இந்தக் கூற்றைக் கூறுகையில் இந்த சுமைமிகுந்த பாரம்பரியங்கள் அநேகமாக அவரது சிந்தையில் முன்னிலை வகித்திருக்க வேண்டும்.* [17]*இந்தப் பாரம்பரியம் யூதமக்கள் அனைவருக்கும் அன்றாட சடங்காச்சாரமாகும் அளவுக்குப் பரிசேயர்களின்*

செல்வாக்கு மிகுந்திருந்தது. [18]*இந்த விளக்கம் எனது* NASB *வேதாகமப் பிரதியில் மையநெடும்பத்தியில் தரப்பட்டுள்ளது.* [19]Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah,* New Updated Version [Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1993], 482. [20]*''கழுவுதல்'' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது "ஞானஸ்நானப்படுத்துதல்" அல்லது "முழுக்காட்டுதல்" என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது.*

[21]*இயேசு ஐயாயிரம் மக்களை முதலில் அவர்கள் கைகளைக் கழுவிக் கொள்ளாமல் உண்பதற்கு அனுமதித்து இருந்தார் என்ற செய்தி பரிசேயர்களை அடைந்திருக்கவும் கூட வாய்ப்பு உள்ளது. ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சியானது இந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சற்று முன்புதான் நடைபெற்றிருந்தது.* [22]*"பாரம்பரியம்" என்பதன் மூலம் நான் "மனிதரின் பாரம்பரியம்" என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றேன். இந்தப் பிரதான தலைப்பும் இதற்கடுத்துவரும் பிரசங்கத்தின் இரு பிரதான தலைப்புகளும் ஓரளவுக்கு ஒன்றின்மீதொன்று கவிந்துள்ளதாக இருக்கும், ஆனால் இவை ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட கவனத்தைப் பெறத் தகுதியுள்ளதாயிருக்கும்படி போதுமான அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன.* [23]*அவர்களை அவர் மாயக்காரர்கள் என்று அழைத்தார் (மத். 15:7). அவர்கள் மனம் புண்படுத்தப்பட்டார்களா இல்லையா என்பது அவரது அடிப்படை அக்கறையாக இருக்கவில்லை (மத். 15:12-14).* [24]*கவனித்துக் கொண்டும் கேட்டுக்கொண்டும் இருந்த கூட்டத்தின் பயனுக்காக, பிற்பாடு அவர் குற்றச்சாட்டுக்கு ஓரளவு பதில் அளித்தார் (மத். 15:10, 11; மாற். 7:14-16); ஆனால் அவர் பரிசேயர்களிடம் நேரடியாகப் பேசும்போது இதைச் செய்யவில்லை.* [25]*மத்தேயு முதலில் இயேசுவின் குற்றம் சாட்டுதலையும் பின்பு ஏசாயாவிலிருந்து இயேசுவின் மேற்கோளையும் பதிவு செய்தார். மாற்கு இந்த வரிசைமுறையைத் திருப்பிப் போட்டார். உண்மையான வரிசைமுறை முக்கியமானதல்ல. தனித் தனியான சாட்சிகளிடத்தில் இதுபோன்ற இலேசான மாறுபாடுகள் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியவைகளாகவே இருக்கின்றன.* [26]*பின்தொடரும் விவரத்தில், பெற்றோர்களைப் "பொல்லாங்காய்ப் பேசுதல்" (சபித்தல்) என்று நாம் பொதுவாக நினைக்கும் வகையிலான குறிப்பு எதுவும் இல்லை, ஆனால் தேவையில் உள்ள பெற்றோர்களுக்கு உதவி செய்யாமல் அவர்களை அனுப்பி விடுதல் என்பது உண்மையில் அவர்கள்மீது "ஒரு சாபத்தை" வைத்தலாக உள்ளது - இது அவர்களைப் பசியுடனும் அவகீர்த்தியுடனும் இருக்கும் நிலைக்குக் கொண்டு வருவதாக உள்ளது.* [27]*மாற்கு, ''... என்றும் மோசே சொல்லியிருக்கிறாரே'' என்று எழுதினார் (மாற். 7:10). மோசே நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தபோது தேவனிடமிருந்து ஏவுதலினால் பேசினார் என்பதை இயேசு நம்பியதற்கு இது இன்னொரு ஆதாரமாக உள்ளது.* [28]*அந்த உடைமைகள் தேவனைச் சேர்ந்தவை என்றாலும், [பொருத்தனை செய்துகொண்ட] அந்தத் தனிநபர் தாம் உயிரோடிருக்கும் காலம் முழுவதிலும் அவற்றைத் தமது சொந்த உபயோகத்திற்குத் தொடர்ந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றிருந்ததாகச் சிலர் யூகிக்கின்றார்கள்.* [29]Quoted in Vine, 232. *பொருத்தனைகள் காத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டமாக இருந்தது (எண். 30ஐக் காணவும்), ஆனால் பத்து கட்டளைகளைப் புறம்பே ஒதுக்குமளவுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தை இவ்விதமாகப் பொருத்தனைகளுக்கு நடைமுறைப் படுத்துதல் என்பது மதியீனமானதாக இருந்தது.* [30]*ஒருவர் உடைமையாகக் கொண்டிருந்த யாவற்றையும் இழந்துபோகக் கூடிய சாத்தியக்கூறு அன்று இருந்தது (மத். 6:19); இன்றும் இருக்கிறது.*

[31]*ஒய்வுநாளைக் குறித்துப் பரிணமித்திருந்த கேலிக்கிடமான ஒரு சில*

சட்டங்களை நாம் முன்பே குறிப்பிட்டு இருந்தோம். ("கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் "கூட்டத்தின் புயல்" என்ற பாடத்தில் காணவும்.) [32]*"கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில் "யூதர்களின் பண்டிகைகள்" என்ற அட்டவணையில் காணவும்.* [33]*பாரம்பரியத்தினால் கட்டப்பட்டுள்ள அதே சபைகள் நான் இப்போது வாழ்கின்ற இடத்திலும் உள்ளன, ஆனால் அவைகள் செல்வாக்குச் செலுத்தும் மதக் குழுக்களாக இங்கிருப்பதில்லை.* [34]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 396. [35]*உண்மையில் கிரேக்க வசனப்பகுதியிலேயே இந்த வலியுறுத்தம் உள்ளது.*